

La Torre Alta

La Torre de Claramunt

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: La Torre Alta (08789 La Torre de Claramunt)
Emplaçament Crta.BV-2133 i BV-2134, km 2. al peu del castell de La Torre de Claramunt.
Alçada: 355

Coordenades:

Latitud: 41.5336
Longitud: 1.65834
UTM Est (X): 388078
UTM Nord (Y): 4598863

Classificació

Número de fitxa 08286-21
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Conjunt arquitectònic
Estil / època: Modern Contemporani Popular
Segle XVIII-XXI
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Diversos

Fitxes associades:

[Sant Joan de la Torre](#)

[Castell de la Torre de Claramunt](#)

Autoria de la fitxa Raquel Valdenebro Manrique

Data de registre de la fitxa: dj., 01/08/2013 - 02:00

fitxa:

Descripció

Nucli format per la trama urbana nascuda als peus del turó on s'aixequen les construccions del castell de La Torre de Claramunt i l'església de Sant Joan. El nucli es troba format per un seguit de carrers: Carrer del Castell, Carrer de Dalt, Carrer de Baix, Carrer del camí del riu Agost, Carrer de la Torre nova, Carrer de Josep Miquel Bas i Carrer del Camí de la Font, que formen un entramat molt irregular fruit de l'adaptació orogràfica al pendent de la muntanya. El conjunt d'edificis que configuren el nucli està format per cases unifamiliars adossades en la majoria dels casos, de planta baixa i un o dos pisos. En ocasions compten amb plantes semisoterrades aprofitant el desnivell del terreny. La planta dels edificis acostuma a ser rectangular o quadrangular, però no són estranys els edificis de plantes trapezoïdals coincidint amb les cantonades dels carrers. Es tracta de construccions senzilles de caràcter popular, aixecades en parament de pedra irregular i arrebossades amb ciment i pintades. La majoria han tingut reformes fetes amb maó. Del conjunt de construccions destaca l'edifici de l'Ajuntament per les seves grans dimensions i major solidesa, ben bé al centre del nucli urbà. L'aspecte general de conjunt destaca per la seva harmonia sense grans edificis que trenquin els volums en alçada o grandària, i per la seva gran adaptabilitat al pendent i a la irregularitat del terreny natural on s'assenta, amb carrers irregulars, esglaonats i sense línies rectes.

Història

El nucli urbà de la Torre de Claramunt neix aprofitant la protecció que proporcionava el castell de la Torre de Claramunt i l'església de Sant Joan. Si bé podem pensar que originalment la població del terme podria haver estat predominantment dispersa, vivint en les masies, la presència del castell hauria estat un important punt d'atracció i és possible que ja des dels segles XIV-XV s'hi concentrés un petit nucli de cases. Després d'un període als segles XVI-XVII en el qual la població minvaria i hauria pogut desaparèixer, el nombre d'habitants tornaria a augmentar entorn al segle XVIII. Al cens del 1719 hi consten 390 habitants al terme i al del 1787, un total de 390. Dels 390, n'hi havia un total de 315 que vivien a la Torre. RIBA GABARRÓ (1988: 299). El fogatge del 1738 dóna a entendre l'existència 20 focs a la Torre de Claramunt, alguns dels quals podrien ser d'habitants del peu del turó del castell. Algunes de les construccions més antigues que es conserven podrien pertànyer a aquest moment històric. És el cas de Cal Gironès que conserva gravada a la dovella central del portal la data de 1759. Durant la primera meitat del segle XIX la població s'estabilitza: el cens del 1830 i 1842 donen 411 i 438 habitants. Poc temps després, a causa de la crisi de les indústries i la devastació de les vinyes per la fil·loxera, la tendència es va invertir i el 1900 només apareixen registrats 192 habitants. Al segle XX, amb la modernització de les indústries papereres i la creació de nous centres de treball de diverses activitats, el cens tornaven a mostrar una recuperació. En les dècades del 1980-1990 la construcció de noves urbanitzacions al sector de llevant de l'antic nucli i per la partida coneguda com el Pla de la Torre han fet augmentar considerablement la població. L'estil arquitectònic i la trama urbana de les noves urbanitzacions contrasta àmpliament amb la del nucli històric de la Torre de Claramunt, que ha sabut mantenir la seva personalitat davant de l'impuls constructiu i el creixement de finals del segle XX.

Bibliografia

RIBA GABARRÓ, J. (1988) "La Torre de Claramunt" a Història de l'Anoia. Vol I. Ed. Parcir. Manresa. pàg 297-319.

